

Dôvodom značného omeškania pri vymáhaní vrátenia pomoci sú podľa informácií poľských orgánov, okrem čisto technických prekážok, ustanovenia poľského zákona o úpadku. Poľské orgány vysvetlili, že štátna pomoc, o ktorú ide v tomto rozhodnutí, spočívala v nesplnení záväzkov TB, hoci v skutočnosti mali z tejto pomoci úžitok jej dcérske spoločnosti. V tejto situácii TB formálne ručila za všetky záväzky, vrátane čiastok, ktoré boli povinné vrátiť HB a BA. Poľské právne predpisy údajne nepripúšťajú odpisy takýchto pohľadávok, ibaže by išlo o prípad „absolútnej nemožnosti“. Ak sú tieto pohľadávky prihlásené, je správca v insolvenčii TB povinný tieto dlhy zaplatiť, vrátane čiastok, ktoré mali byť vrátené dcérskymi spoločnosťami. Ak sú tieto čiastky vrátené, odpadne právny dôvod pre ich uplatňovanie voči HB a BA.

Podľa názoru Komisie však nestačí, že Poľská republika podnikla všetky opatrenia, ktoré má k dispozícii. Výsledkom týchto opatrení musí byť účinný a okamžitý výkon rozhodnutia; v opačnom prípade sa musí vychádzať z toho, že Poľská republika si povinnosti nespĺnila. Členský štát poruší svoju povinnosť vymáhať vrátenie pomoci, ak kroky, ktoré podnikol, nemali žiadny účinok týkajúci sa skutočného vrátenia príslušných čiastok.

Žaloba podaná 1. septembra 2009 — Komisia Európskych spoločností/Poľská republika

(Vec C-349/09)

(2009/C 312/18)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločností (v zastúpení: K. Herrmann a M. Šimerdová, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Poľská republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Poľská republika si tým, že neprebrala v celom rozsahu smernicu Komisie 2005/28/ES z 8. apríla 2005, ktorou sa ustanovujú zásady a podrobné usmernenia pre správnu klinickú prax týkajúcu sa skúmaných liekov humánnej medicíny, ako aj požiadavky na povolenie výroby alebo dovozu takýchto liekov⁽¹⁾, alebo v každom prípade tým, že Komisiu neinformovala o ustanoveniach prijatých na tento účel, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 31 tejto smernice,

— zaviazat Poľskú republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 2005/28/ES uplynula 29. januára 2006.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 91, s. 13.

Odvolanie podané 2. septembra 2009: Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise (CPEM) proti rozsudku Súdu prvého stupňa (druhej komory) z 30. júna 2009 vo veci T-444/07, Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise (CPEM)/Komisia Európskych spoločností

(Vec C-350/09 P)

(2009/C 312/19)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolať: Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise (CPEM) (v zastúpení: C. Bonnefoi, avocate)

Ďalší účastník konania: Komisia Európskych spoločností

Návrhy odvolateľa

— zrušiť rozsudok Súdu prvého stupňa,

— vyhovieť návrhom, ktoré boli prednesené v prvostupňovom konaní v celom rozsahu alebo čiastočne,

— uložiť Európskej komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolať uvádza na podporu svojho opravného prostriedku trinásť dôvodov vzťahujúcich sa na rozsudok Súdu prvého stupňa, ktorým zamietol návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie zo 4. októbra 2007, ktorým sa zrušila pomoc udelená Európskym sociálnym fondom rozhodnutím K(1999) 2645, zo 17. augusta 1999.

Odvolať vo svojom prvom odvolacom dôvode tvrdí, že Súd prvého stupňa porušil zásadu rovnosti zaobchádzania, pretože neprihliadol na požiadavky spravodlivej rovnováhy medzi tvrdeniami účastníkov konania. Keďže sa Súd prvého stupňa niekoľko krát obmedzil na konštatovanie, že Komisia odmieta alebo vyvracia tvrdenia CPEM, pričom neupresnil tvrdenia Komisie a ani prečo na základe týchto tvrdení boli jeho tvrdenia odmietnuté alebo vyvrátené, bola vytvorená nerovnováha v prezentácii jednotlivých skutočností v konaní a v dôsledku toho aj v ich použití pri vypracovaní rozsudku.